

YÖNETMELİK

Orman Genel Müdürlüğünden:

**ORMAN SAYILMAYAN YERLERDEKİ AĞAÇ VE AĞAÇÇIKLARDAN
FAYDALANILMASI HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesine göre orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaççıklardan, sahiplerinin aynı Kanunun 116 ncı maddesi kapsamında faydalanma usul ve esasları ile uygulamaya ilişkin iş ve işlemleri düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Orman Kanununun Ek 5 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Ağaç: Biyolojik olarak en az sekiz metre ve daha yukarı boy yapabilen kökü, gövdesi, tepesi olan, yaşı ve çapı ne olursa olsun odunsu bitkileri,
- b) Ağaççık: Biyolojik olarak boyu sekiz metreyi bulmayan, çapı ne olursa olsun uzun ömürlü odunsu bitkileri,
- c) Bakan: Orman ve Su İşleri Bakanını,
- ç) Bakanlık: Orman ve Su İşleri Bakanlığını,
- d) Bölge müdürlüğü: Orman bölge müdürlüklerini,
- e) Dağınık olma hali: Ağaç ve ağaççıkların işgal ettikleri kısımlarda kapalılığın tabii olarak % 10'dan az olma şekli,
- f) Emekle yetişen: Ekim ve dikim suretiyle yetiştirilen ile koruma altına alınıp, yandan tohumlama veya kök sürgününden yetiştirilmiş, periyodik bakımları yapılarak yetiştirilen,
- g) Genel Müdürlük: Orman Genel Müdürlüğünü,
- ğ) Heyet: İşletme müdürlüğünce kurulan işletme müdür yardımcısı veya işletme müdürlüğünce belirlenecek orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi başkanlığında, ilgili işletme şefi, varsa kadastro mülkiyet şefi veya diğer işletme şefinden oluşan üç kişilik komisyonu,
- h) İşletme müdürlüğü: Orman işletme müdürlüklerini,
- ı) İşletme şefliği: Orman işletme şefliklerini,
- i) İtiraz heyeti: Bölge müdürlüğünce kurulan kadastro ve mülkiyet şube müdürü veya mülkiyet konularında yetişmiş orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi başkanlığında en az iki orman yüksek mühendisi/orman mühendisinden oluşan komisyonu,
- j) Kapalılık: Ağaç ve ağaççık tepe çatılarının bulundukları sahaya göre toprağı siperleme oranını,
- k) Küme: Kapalılık derecesi % 10'dan fazla olan ve aynı zamanda en çok üç bin metrekare yüzölçümlü ağaç ve ağaççık topluluklarını,
- l) Meyvalı ağaç ve ağaççık: Kültür formunda bulunan, meyve özelliklerine göre yumuşak çekirdekli, sert çekirdekli, üzüksü narenciye, sert kabuklu meyveler olarak değişik gruplara ayrılan ağaç ve ağaççıkları,
- m) Mezarlıklar: Kadimden beri mezarlık olarak kullanılmış veya kullanılan yerler ile köy, kasaba ve şehir halkının ölülerini defnettikleri yerleri,
- n) Ormana bitişik olmama: Devlet ormanlarından; tarla, bağ, bahçe gibi kültür arazileri, özel orman, tahsisli mera ve toplu yerleşim alanları, Orman Kanununun 1 inci maddesine göre orman sayılmayan arazi çeşitleri, ayrıca nehir, ırmak, yaz/kış devamlı akan ve yatağı değişmeyen 1/25.000 ölçekli haritada düz mavi çizgiyle gösterilen dere, 24/3/1950 tarihli ve 5658 sayılı Orman Kanununa Bazı Maddeler Eklenmesine ve Bu Kanunun Birinci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Olan Kanuna Ek Kanunun yürürlüğe girmesinden evvel mevcut olan devlet karayolu ve demiryolu ile en az beş yüz metre uzanan yarıntı ve kayalıklar ile ayrılma halini,
- o) Orman idaresi: Orman Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatını,
- ö) Orman sayılmayan yer: Kesinleşmiş orman kadastrasına göre orman sınırları dışında kalan veya orman kadastrası yapılmayan yerlerde Orman Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen yerler ile tapuya tescil edilmiş 2/B alanlarını,
- p) Sahiplilik: Kişilerin taşınmazlar üzerindeki mülkiyet iddialarını her türlü geçerli resmi belge ve kayıtlarla ispatlamaları halini,
- r) Sıra: Küme vasfını taşımayan ağaç ve ağaççıkların bir veya birkaç sıra halinde birbiri ardına yer alma şekli,

- s) Tabii olarak yetişen: İnsan emeği olmadan, tabii olarak meydana gelen ağaç ve ağaççıkları,
- ş) Topluluk: Taşınmaz üzerinde, ağaç ve ağaççıkların veya her ikisinin beraberce bulunmaları ve % 10 veya daha fazla kapalılık teşkil etmesi halini,
- t) 2/B alanları: 6831 sayılı Kanunun 20/6/1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi ile 23/9/1983 tarihli ve 2896 sayılı, 5/6/1986 tarihli ve 3302 sayılı kanunlarla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine veya kesinleşmiş mahkeme kararlarına göre Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan ve çıkarılacak yerleri,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Müracaat, İnceleme ve Değerlendirme

Müracaat

MADDE 4 – (1) Orman sayılmayan yerlerde pazar satışı ve zati ihtiyacı için kesim yapmak isteyen; taşınmazın yeri, mevkii, yüzölçümü, vasfı ve sınır komşuları ile arazi içerisinde bulunan ağaç ve ağaççıkların cinsi, adedi, kesimin amacı, daha önce bu taşınmazın kesim iznine konu olup olmadığı hususlarını belirttiği dilekçesine;

a) Tapu belgesi veya tapu dairesinden alınmış tapu kayıt örneklerini veya başkaca tasarruf belgeleriyle varsa çaplı tasarruf belgesini,

b) Müracaat edenler doğrudan malik olmayıp hissedarlardan birisi veya malik hissedarların dışında üçüncü şahıslar ise, diğer hissedarların kendilerini bu işleri yürütmek üzere vekil mutemet tayin ettiklerini gösteren yazılı muvafakat belgesini,

c) Malikin tek olması ve işlemlerin malikten başkası tarafından yapılmak istenmesi halinde noter onaylı veya köy muhtarı ve ihtiyar heyetinin en az iki üyesi tarafından onaylanarak mühürlenene muvafakat veya mutemetlik belgesini,

ç) Malik birden fazla ise noter onaylı veya köy muhtarı ve ihtiyar heyetinin en az iki üyesinin huzurunda düzenlenip imzalanmış muvafakat ya da yetkilendirme belgesini,

d) Malikin yurtdışında olması durumunda elçilik veya konsolosluk onaylı muvafakat-mutemet belgesini,

e) Malik ölmüş ise veraset ilamını, ekleyerek işletme müdürlüğüne müracaat eder.

(2) İbraz edilen mülkiyet belgesinin eski Türkçe olması halinde noter onaylı tercümesi dilekçeye eklenir.

(3) Müracaat evrakları işletme müdürlüğüne incelenir, eksik evrak var ise müracaat sahibine bildirilir, belgeler tamamlanıncaya kadar talep değerlendirmeye alınmaz.

(4) Taşınmazın yatırımlar için kamulaştırılması halinde kamulaştırmayı yapan kurumun muvafakatiyle, taşınmazın kamulaştırma sırasındaki sahibi bu Yönetmelik hükümlerine göre müracaatta bulunabilir.

İnceleme

MADDE 5 – (1) Dilekçe ve eki belgelerin tam ve usulüne uygun olduğu, mülkiyetin dayandığı belgeye göre hak sahibi olduğu tespit edildikten sonra arazi inceleme günü tayin edilerek ilgiliye bildirilir.

(2) Arazi incelemesi; heyet ile yöreyi bilen bir orman muhafaza memuru, muhtar veya vekili ile bilirkişi tarafından yapılır.

(3) Bilirkişi; yöreyi, taşınmazların eski ve yeni sahiplerini, zilyetlerini, taşınmazların bulunduğu yerlerin yöresel adlarını bilen 40 yaşını bitirmiş, kişiler arasından heyetçe seçilir.

(4) Arazi incelemesi müracaat belgelerinin tamamlanma tarihinden itibaren en geç onbeş gün içerisinde sonuçlandırılır. Müracaatların çokluğu halinde işletme müdürlüğü işlerin hacmine göre yeteri kadar heyet oluşturarak inceleme işlerinde görevlendirir.

Belgelerin araziye uygulanması, arazi keşif tutanağı, inceleme raporu ve onayı

MADDE 6 – (1) Müracaat sahibinin adı soyadı, taşınmazın bulunduğu yerin ili, ilçesi, köyü, mevkii, vasfı, yüzölçümü, sınırları ile mülkiyet belgesinin sahibi, iktisap şekli, tarih, yevmiye ve cilt numarası, varsa ada ve parsel numarası ile kesim izni verilmesine veya verilmemesine dair görüş ve kanaat içeren inceleme raporunu hazırlamak üzere, arazi keşfi ve belgelerin araziye uygulanması heyet tarafından yapılır.

(2) Taşınmazın fiili sınırları, vasfı, arazideki yüzölçümü, arazi üzerindeki ağaçların cinsi, yaşı, kapladığı alan, kapalılık durumu ile mülkiyetle ilgili diğer bilgileri içeren arazi keşif tutanağı düzenlenerek inceleme raporu hazırlanır.

(3) Heyet tarafından düzenlenen inceleme raporu, arazi keşif tutanağı ve ekleri işletme müdürlüğüne uygun görülmesi halinde onaylanır. Uygun görülen veya görülmeyen taleplerin neticesi, işletme müdürlüğüne gerekçeleri açıklanmak suretiyle onbeş gün içinde talep sahibine bildirilir.

İtirazların incelenmesi

MADDE 7 – (1) İlk inceleme sonucu heyet tarafından hazırlanan olumlu inceleme raporunun işletme müdürlüğüne uygun görülmemesi halinde durum işletme müdürlüğüne bölge müdürlüğüne bildirilir.

(2) İlk inceleme heyeti tarafından olumsuz düzenlenen inceleme raporuna talep sahibince işletme müdürlüğü nezdinde yapılan itirazlar, bölge müdürlüğüne iletilir.

(3) Bu maddenin birinci ve ikinci fıkrasında belirtilen usulde yapılan inceleme talepleriyle, bölge müdürlüğüne yapılacak itirazlar, bölge müdürlüğünce itiraz heyeti marifetiyle incelenerek karara bağlanır. Bölge müdürlüğünün onayını müteakip inceleme sonuçları gerekçeleri ile birlikte işletme müdürlüğüne ve talep sahibine onbeş gün içinde bildirilir.

(4) İşletme müdürlüğünce, bildirilen sonuca göre işlem yapılır.

Dikili ağaç damgası, kesim, mamul damgası ve nakliye

MADDE 8 – (1) Dikili ağaç damgası, onaylanmış inceleme raporunun işletme şefliğine geliş tarihinden sonra en geç onbeş gün içerisinde yapılır.

(2) İşletme şefliğince; kesimine izin verilen ağaç ve ağaççıklar kütüğü dibinde boylarına göre ayrılır, dikili ağaç ölçü tutanağına uygunluğu görüldükten sonra mamul damga ile damgalanarak yuvarlak ağaç ölçü tutanağına yazılır. Ayrıca sterle ölçülen emval varsa miktar olarak bu tutanağa yazılır ve işletme şefliğinin belirleyeceği süre içinde nakledilir.

(3) Nakliye işlemleri 4/6/2004 tarihli ve 25482 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Orman Ürünlerine Verilecek Taşıma Belgelerine Ait Yönetmelik hükümleri doğrultusunda yapılır.

Kısıtlamalar ve istisnalar

MADDE 9 – (1) Ceviz ve aşılı kestane ağaçlarının kesimine, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının il veya ilçe müdürlüğünden alınacak uygun görüş üzerine her yıl 15 Kasım-15 Mart tarihleri arasında izin verilir. Ancak, mahkemece kesimine karar verilmiş, ayakta kurumuş, fırtına sel gibi doğal afetler sonucu yıkılmış olan veya baraj, gölet, sulama kanalı, yol gibi yapıların yapımı esnasında kesiminde zaruret görülen ceviz ve aşılı kestane ağaçlarının kesimine, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının il veya ilçe müdürlüğü görüşü alınmadan her zaman izin verilebilir.

(2) Ceviz, kestane, fıstık çamı ve palamut meşesi ağaçları dışında kalan diğer meyvalı ağaçlarla kaplı yerlerden sahipleri, her türlü zati ihtiyaç ve pazar satışları için bu Yönetmelikteki hiçbir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilir.

(3) Mezarlıklarda bulunan ağaç ve ağaççıklardan sahipleri zati ihtiyaçları ve pazar satışları için hiçbir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler. Kesilen ağaçların Devlet ormanlarında bulunan ağaç ve ağaççık nevirlerinden olması halinde işletme şefliğince bir tutanak düzenlenir. Ayrıca damga ve nakliye tezkeresi aranmaz.

(4) Mezarlıklarda bulunan ağaç ve ağaççıkların kesim taleplerine; mülki idare amirlerinden, Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulundan ve Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğünden, mezarlık üzerindeki ağaçların kesiminde sakınca görülmediğine dair alınacak belgelerin de eklenmesi gereklidir.

(5) 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu kapsamındaki alanlarda bulunan orman sayılmayan yerlerden sahiplerinin bu Yönetmeliğe göre yapacakları taleplerde, Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü ile Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğünün veya bunların taşra birimlerinin uygun görüşü alınır.

(6) 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında kalan orman sayılmayan yerlerdeki sit alanları ve taşınmaz kültür varlıklarının bulunduğu alanlarda Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulundan izin alındığına dair belge eklenir.

(7) Parklarda mevcut ağaç ve ağaççıkların Devlet ormanlarında bulunan ağaç ve ağaççık nevirlerinden olması halinde kesim talepleri için işletme şefliğince tutanak düzenlenir. Ayrıca damga ve nakliye tezkeresi aranmaz.

(8) Sahipli arazide bulunan ve civarındaki ormanlarda tabii olarak yetişmeyen ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerden sahipleri her türlü zati ihtiyaçları ve pazar satışları için bu Yönetmelikteki hiçbir kayıt ve şartta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

(9) Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleriyle özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halinde her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerden sahipleri her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını işletme şefliğine haber vermek ve işletme şefliğince düzenlenecek bir tutanakla tespit edilmek suretiyle karşılayabilirler. Bu durumda damga ve nakliye tezkeresi aranmaz.

(10) Orman sınırları dışında olup, yüzölçümü üç hektarı aşmayan sahipli arazideki ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerden sahipleri her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını işletme şefliğine haber vermek ve işletme şefliğince düzenlenecek bir tutanakla tespit edilmek suretiyle karşılayabilirler. Bu durumda damga ve nakliye tezkeresi aranmaz.

(11) Fıstık çamlıkları ve palamut meşeliklerinden sahipleri her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını işletme şefliğine haber vermek ve işletme şefliğince düzenlenecek bir tutanakla tespit edilmek suretiyle karşılayabilirler. Bu durumda damga ve nakliye tezkeresi aranmaz.

(12) Orman sayılmayan yerlerdeki fındıklık, çay bahçesi ve çeşitli ziraat arazileri içerisinde bulunan civarın özelliklerine göre kendiliğinden veya emekle yetiştirilen dağınık, sıra, yer yer küme halindeki kızılbaş ve kestane ağaçlarından sahipleri her türlü zati ihtiyaçları için işletme şefliğine haber vererek işletme şefliğince düzenlenecek tutanakla faydalanırlar. Pazar satışı talepleri halinde bu tutanak yapılacak damga ve nakliye tezkeresine dayanak yapılır.

Sahiplilik belgeleri

MADDE 10 – (1) Taşınmazın orman sınırları içinde veya bitişiğinde olması halinde sahiplilik;

a) Geçerli yoklama kayıtları, 1884 yılından 1891 yılına kadar yazımı yapılan taşınmazlara ait defterlerden tahsisin gerektirdiği harç ve rüsumu verilerek Kaza ve Liva'nın İdare Meclisince tasarrufları tasdik edilerek geçerli kılınan,

b) Hakkı karar ve senetsiz tasarrufa ve kayıt tashihi muamelelerinin sureti ihdasına dair 19/4/1926 tarihli ve 810 sayılı Hakkı Karar ve Senetsiz Tasarrufat ve Tashihi Kayıt Muamelaatının Sureti İcrasına Dair Kanunla tesis edilen,

c) 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun, 9/7/1956 tarihli ve 6777 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkındaki 3573 sayılı Kanunun Sakız ve Nevileriyle Harnupluklara da Teşmiline Dair Kanun, Mülga 11/6/1945 tarihli ve 4753 sayılı Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu ve Mülga 14/6/1934 tarihli ve 2510 sayılı İskan Kanununda olduğu gibi özel kanunların uygulanması sonucu idari yoldan tesis edilen,

ç) Tapulama ve Kadastro Kanunlarına göre tesis edilen,

d) 2/B alanlarının Devletçe satışı veya tahsisi sonrası tesis edilen,

e) Orman idaresinin taraf olduğu mahkeme kararları gereğince alınmış, tapu kayıtlarıyla mümkündür.

(2) Taşınmazın orman sınırları dışında olup ormanlar ile ortak sınırı bulunmaması halinde sahiplilik;

a) Bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen belgeler,

b) 31/12/1981 tarihine veya daha önceki tarihlere ait vergi kayıtları,

c) Tasdikli irade suretleri ile fermanlar,

ç) Muteber mütevellî, sipahi, mültezim, temessük veya senetleri,

d) Kayıtları bulunmayan tapu ve mülga Hazineyi Hassa senetleri veya muvakkat tasarruf ilmühaberleri,

e) Tasdiksiz tapu yoklama kayıtları,

f) Mülkname, muhasebatı atika kalemi kayıtları,

g) Mubayaa, istihkam ve ihbar hüccetleri,

ğ) Evkaf idarelerinden tapuya devredilmemiş tasarruf kayıtları, belgeleriyle mümkündür.

(3) Ayrıca sahipliliğin tespitinde, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununa göre veraset ilamı, istimlak kararı, cebri icralarda ihale kararı, inceleme sırasında yardımcı belge olarak değerlendirmeye alınır.

Sahiplik belgelerinin değerlendirilmesi

MADDE 11 – (1) Tapunun veya zilyetlik belgesinin;

a) İlk tesis tarihindeki iktisabın haklı olması,

b) El değiştirmelerde ilk tesis kaydının sebepsiz yere değiştirilmemiş olması,

c) İlk tesis kaydındaki sınırların sabit ve belirli olması; patika, kuru dere, yol, dağ, çayır, pınar ve benzeri gibi belirsiz isimler taşıyan unsurlardan olmaması,

ç) Vasıf ve yüzölçümünün araziye uygun bulunması, halinde bilirkişi beyanları da dikkate alınarak kesim izni verilir.

(2) Tapu belgesindeki alanın fiili alandan küçük olması durumunda, sabit ve belirli sınırların esas alınabilmesi için, uygulanması istenen tapunun belirlenen alana ait olduğuna ilişkin alınacak düzeltilmiş tapu kaydının ibrazı gereklidir.

(3) Tapu belgesindeki alanın fiili alandan büyük olması durumunda, araziye uygulanma imkânı bulunan tapularda, sabit sınırlar esas alınarak tapuda yazılı yüzölçümü kadar yerde kesim izni verilir.

(4) Kesinleşmiş orman kadastroına göre orman sınırları dışında kalan tapulu yerlerde; bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen araştırmalar yapılmaz.

(5) Sahipli arazi üzerinde bulunan yüzölçümü her parsel için üç hektarı geçen ağaç ve ağaççık topluluklarının bulunduğu yerler özel orman sayılır. Bu durumda sahiplilik ancak tapu ile mümkündür.

Kesim izni verilmeyecek yerler

MADDE 12 – (1) Kesim izni;

a) Orman Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasındaki orman tanımı kapsamına giren yerlerde,

b) Kesinleşmiş mahkeme kararı ile orman sayılan yerlerde,

c) 9/7/1945 tarihli ve 4785 sayılı Orman Kanununa Bazı Hükümler Eklenmesine ve Bu Kanunun Birinci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla devletleştirilen, 5658 sayılı Orman Kanununa Bazı Maddeler Eklenmesine ve Bu Kanunun Birinci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Olan Kanuna Ek Kanun gereğince de iadeye tabi olmayan yerlerde,

ç) Orman idaresinin taraf olmadığı mahkeme kararı sonucu alınan ancak Orman Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren yerlerde,

d) Mülkiyet anlaşmazlığı mahkemeye intikal etmiş henüz çözüme kavuşmamış yerlerde,

e) Yüzölçümü tapuda yazılı miktardan farklı olan, sınırları sabit ve belirli olmayan bu nedenle araziye

uygulama imkânı bulunmayan yerlerde,

f) Bakanlıkça veya genel müdürlükçe orman sınırları dışında mesafe yönünden Orman Kanununun 18 inci maddesi gereği izin verilenler hariç izin, irtifak hakkı tesis edilen yerlerde,

g) Zilyetlik belgesinin mevkii, yüzölçümü ve sınırları itibarı ile araziye uymayan yerlerde,

ğ) Orman tahdit veya kadastro yapılarak sınırlaması kesinleşmiş Devlet ormanı, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlar ile özel ormanlarda,

h) Gerçek ve tüzel kişilere ait ormanların tapularının parçalanarak küçültülmesi suretiyle meydana gelen yerlerde,

verilmez.

Sorumlular

MADDE 13 – (1) Malik veya kanuni vekil, her türlü anlaşmazlıkta orman idaresine karşı sorumludurlar.

(2) Tapulu kesime konu taşınmaz ve üzerindeki ağaç ve ağaççıklarla ilgili ihtilaf olup olmadığı hususunda taşınmaz sahibinden yazılı beyan ve taahhütname, bilirkişi, muhtar veya vekilinden ise yazılı beyan alınır. Beyanlar üzerine yapılan işlemlerden beyan sahipleri sorumludur.

Defter tutulması

MADDE 14 – (1) Tüm tapulu kesim talepleri için işletme şefliğince defter tutulur. Olumsuz sonuçlanan talepler için işletme müdürlüğünce ayrıca defter tutulur.

Talep sahibinin hazır bulunmaması

MADDE 15 – (1) Talep sahibinin veya vekilinin belirlenen günde taşınmazın başında hazır bulunmaması halinde durum tutanakla tespit edilir ve arazi incelemesi için belirlenen yeni tarih talep sahibine veya vekiline bildirilir. Talep sahibinin veya vekilinin ikinci defada da hazır bulunmaması halinde müracaat yapılmamış sayılır ve sonuç talep sahibine veya vekiline yazılı olarak bildirilir. Ancak, kesilecek ağaçlar kendi ihtiyaçlarında kullanılacak ise, malikin birinci derece akrabalarından birinin hazır bulunması ile de arazi incelemesi yapılabilir.

Hizmet giderleri

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine göre orman idaresinin yapacağı her türlü giderler talep sahibince karşılanır. Bu giderler;

a) Arazi incelemelerine katılacak teknik elemanların ve diğer personelin 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre hesaplanacak her türlü yol giderleri ve gündeliklerinden,

b) Zaruri olarak kullanılan resmi hizmet vasıtalarının işletme giderlerinden, oluşur.

(2) Hizmet giderleri talep sahibince avans olarak orman idaresine yatırılır. Talep sahibince avans yatırılmadan arazi incelemesine çıkılmaz. Orman idaresince her türlü giderlerin ödenmesi ve mahsup işlemleri sarf evrakına dayanak yapılarak işletme müdürlüğünce usulüne göre yapılır. Alınan avanstaki kalan miktar talep sahibine iade edilir.

(3) Her parsel için ayrı dosya açılır, giderler ayrı ayrı hesaplanarak tahsil edilir.

(4) Ancak;

a) Dikili kabuklu gövde hacmi yirmi metreküpten az olan pazar satışlarından,

b) Zati ihtiyaç için yapılan kesim taleplerinden,

c) Mezarlıklardan yapılacak kesim taleplerinden,

ç) Parklardan yapılacak kesim taleplerinden,

d) Heyet tarafından olumlu rapor verilmekle birlikte işletme müdürlüğünce uygun görülmemiş taleplerin itiraz heyetince incelenmesinde,

talep sahibinden hizmet gideri alınmaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 17 – (1) 18/3/1993 tarihli ve 21528 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Orman Sayılmayan Yerlerdeki Ağaç ve Ağaççıklardan Sahiplerinin Faydalanma Şekil ve Esasları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Orman Genel Müdürü yürütür.